

Arrest

nr. 276 968 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger, van Koerdische origine, afkomstig uit Balanesh, WestAzerbeidzjan (Iran). Sinds uw jeugd maakt de Koerdische Democratische Partij van Iran (Hezb-e Democrate Kurdistan-e Iran (KDPI)) deel uit van uw wereld. Uw dorp ligt op vijf kilometer van het dorp waar dokter X woonde. Er was in de buurt een site van de Sepah- é-Pasdaran (Revolutionaire Garde) waarmee de KDPI vaak conflicten had. Uw vader sprak vaak over de KDPI die vocht voor de rechten van de Koerden. In 1385 (Volgens de Perzische tijdsrekening, 2006-2007 in de Westerse tijdsrekening) vertelde een buurjongen, X B. (...), waarmee u samen was opgegroeid, dat hij actief was voor de KDPI. Hij had een broer die martelaar is bij de KDPI. Hij vroeg of u ook actief wou worden en hem met uw auto zou kunnen vervoeren. U ging uit schrik niet in op zijn vraag. Nadat u met uw gezin naar Urumia verhuisde, waar u een schoenenwinkel had, werd u veelvuldig lastig gevallen door de autoriteiten omwille van de

Koerdische naam van uw winkel. Zo werd u meermaals opgedragen om de naam te veranderen wat u weigerde, waardoor uw winkel in de derde maand van 1394 (mei/juni 2015) een week gesloten werd. Nadien werd u verplicht om de naam te veranderen. Deze gebeurtenissen hadden zo een impact op u dat u ze besprak met Mowrud en toen hij u later opnieuw vroeg om actief te worden voor de KDPI stemde u in. Hij vroeg u om bepaalde zaken, zoals medicatie, kledij, schoenen en sigaretten te kopen voor de peshmerga's (strijders) van de partij. Mowrud gaf u een boodschappenlijst, waarmee u aan de slag ging. Twee dagen later kwam Mowrud deze spullen ophalen in uw winkel. Dit deed u voor het eerst in de vijfde maand van 1394 (augustus/september 2015), en vervolgens één à twee keer per jaar. Daarnaast kon u helpen door materiaal van de partij in uw winkel op te slaan, wat u één tot drie keer per jaar deed. U stockeerde flyers, cd's en geld in uw winkel, waarna Mowrud deze spullen twee à drie dagen later kwam ophalen. Eén à twee keer kwam er iemand in zijn plaats de spullen ophalen, die met een code duidelijk maakte dat hij bij de KDPI hoorde.

Op 6/01/1397 (26/03/2018) ging u samen met uw vrouw boodschappen doen nadat u met haar naar een doktersafspraak was geweest. U werd op de markt opgebeld door een buur, die u vertelde dat de autoriteiten uw schoenenwinkel waren binnen geweest, uw medewerker hadden meegenomen en uw winkel hadden doorzocht. U antwoordde dat u zo snel mogelijk naar daar zou komen om te bekijken wat er aan de hand was. U wist echter niet wat u moest doen. U had immers sinds de dag ervoor flyers en cd's van de partij opgeslagen in uw winkel. U gaf uw autosleutels aan uw vrouw en droeg haar op in de auto op u te wachten. Zelf zette u uw telefoon uit en gooide u de simkaart weg, waarna u een taxi nam naar uw oom die in het dorp Halej woont. Uw oom werd kwaad nadat u vertelde over de gebeurtenissen en vroeg u het huis niet te verlaten. Hij zou zelf eerst kijken of er een oplossing mogelijk was. De volgende dag ging uw oom naar uw winkel die gesloten bleek. Hij vroeg in de buurt rond wat er aan de hand was. De burens konden echter niet meer informatie geven dan dat er agenten waren geweest die uw werknemer hadden meegenomen. U wist echter dat er op dat moment flyers en cd's in uw winkel lagen opgeslagen en dat de autoriteiten deze ongetwijfeld hadden gevonden. U besloot het land te verlaten. Uw oom had in het grensdorp Halej contacten die u konden helpen vertrekken. Op 8/01/1397 (28/03/2018) verliet u Iran via het dorp Halej en reisde u te voet naar Turkije. Een tijdje na uw aankomst in Turkije vroeg u aan uw broer om na te gaan of er een oplossing mogelijk was, zodat u zou kunnen terugkeren. Uw broer wist echter te vertellen dat het moeilijk was en niet mogelijk om tot een oplossing te komen. Enkele maanden na uw vertrek hoorde u via uw oom dat er op de dag van de inval in uw winkel ook agenten bij u thuis waren geweest. Uw moeder was op dat moment op uw kinderen aan het babysitten. Deze agenten doorzochten het huis en namen uw paspoort mee. Vijf à zes maanden na uw vertrek vernam u eveneens van uw oom dat uw medewerker Nader enkele dagen was vastgehouden, ondervraagd en dan vrijgelaten, nadat de autoriteiten zagen dat hij niet veel wist. Via een aantal onbekende landen reisde u verder naar Duitsland begin 2019, waar u werd opgepakt en uw vingerafdrukken werden genomen. U verzocht in Duitsland tevergeefs om internationale bescherming. U bleef twee jaar in Duitsland, waar u twee à drie keer voor de Iraanse ambassade in Frankfurt betoogde. In februari 2021 reisde u verder naar België waar u op 12 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. In België nam u contact met de KDPI en nam u deel aan twee manifestaties, een voor de Iraanse ambassade in Brussel en een aan het Centraal Station in Brussel. Daarnaast plaatst u berichten op uw Facebookpagina over de problemen die Koerden ondervinden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteboekje), uw mellikaart (identiteitskaart), uw rijbewijs, een kopie van een attest van de KDPI waarin bevestigd wordt dat u sympathisant van de partij bent, foto's van uw deelname aan de twee manifestaties in Brussel, waar u met bekende figuren van de partij op de foto staat, een kopie van een bewijs van de huurovereenkomst van het pand waarin uw schoenenwinkel gevestigd was in Iran.

Op 7 januari 2022 maakte u via uw advocaat enkele verduidelijkingen en correcties bij de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Waar bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bleek dat de aanwezige tolk geen Kurmandji sprak, werd er na overleg en na uw toestemming besloten om verder te gaan in het Sorani, een taal die u eveneens machtig bent. Gevraagd of u de tolk goed kon en had verstaan, antwoordde u zowel bij aanvang als bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud positief (NPO p. 1-2, 19).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut

kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u uw betrokkenheid bij en activiteiten voor de KDPI in Iran niet aannemelijk gemaakt. Zo schoot allereerst uw kennis over de KDPI te kort. U wist niet hoe de partij wordt bestuurd, noch wat Sadegh Sharafkandi voor de partij heeft betekend als voorzitter (NPO p. 7-8). U kon niet weergeven hoe de partij gestructureerd is (NPO p. 8). Gevraagd naar hoelang de huidige voorzitter van de partij, Mustafa Hijri, reeds voorzitter is, antwoordde u aanvankelijk verkeerdelijk 1332 (1953/1954), om na lang nadenken uw antwoord te wijzigen naar 1383 (2004/2005) (NPO p. 7). Na het persoonlijk onderhoud liet u via uw advocaat weten dat het jaartal 1332 (1953/1954) foutief genoteerd werd, en dat u 1323 (1944/1945) bedoelde, wat andermaal verkeerd is. U plaatste het laatste partijcongres verkeerdelijk op 1 dey 1397 (22 december 2018), hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit congres op 24 februari 2018 plaatsvond (NPO p. 8). De correctie die u na uw persoonlijk onderhoud overmaakte, namelijk dat het jaartal 1397 verkeerd genoteerd werd en 1396 (22 december 2017) moest zijn, is evenzeer foutief. Voorts kon u niet vertellen of het partijcongres in het algemeen op een bekende dan wel onbekende plek plaatsvindt en situeerde u de lancering van het concept 'rasan' verkeerd in de tijd, namelijk tijdens het laatste partijcongres, hoewel uit informatie blijkt dat dit concept reeds in 2016 werd gelanceerd (NPO p. 8). U wist verder niet hoe uw partij zich verhoudt ten opzichte van de andere Koerdische partijen en kon het hoofdkwartier van uw partij in Iraaks Koerdistan niet bij naam noemen (NPO p. 8-9). Dergelijk gebrek aan kennis inzake enkele kernelementen van de partij waarvoor u actief bent ondermijnt uw geloofwaardigheid ernstig.

Uw geloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald door volgende vaststellingen. U haalde aan via uw buurjongen Mowrud, iemand waar u mee opgroeide en altijd samen was, in contact te zijn gekomen met de partij (NPO p. 12). Het mag dan ook verbazen dat u bijzonder weinig over de betrokkenheid van Mowrud bij de partij kon vertellen. U wist niet sinds wanneer hij betrokken was noch wat zijn betrokkenheid precies in hield. Voorts wist u niet te vertellen of Mowrud een sympathisant dan wel een lid van de partij was (NPO p. 12-13). Verder was u tegenstrijdig in de wijze waarop er partijmateriaal bij u werd opgeslagen. U stelde voor de DVZ dat partijleden drukwerk bij u opsloegen en dat dit drukwerk telkens door een ander partijlid werd opgehaald (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat uw enige contact met de partij Mowrud was (NPO p. 14). Voorts verklaarde u dat het altijd Mowrud was die de spullen kwam ophalen. Slechts één à twee keer is één ander partijlid de spullen komen ophalen (NPO p. 14-15).

Er kan gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen geen geloof gehecht worden aan uw beweerde betrokkenheid bij de KDPI in Iran. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de problemen die u ten gevolge van uw beweerde betrokkenheid bij de KDPI met de Iraanse autoriteiten zou gekend hebben. Dit blijkt verder uit de vage en ontoereikende verklaringen die u hier over aflegde. Zo wist u niet of de autoriteiten een arrestatiebevel hadden om uw medewerker te arresteren. U deed geen navraag hieromtrent (NPO p. 16). Voorts stelde u dat u 100 procent zeker was dat de autoriteiten spullen in beslag hebben genomen in uw winkel. Gepeild hoe u nagevraagd heeft of er daadwerkelijk spullen in beslag werden genomen, verwees u naar uw broer die rondvroeg in uw naam. U wist echter niet wie de bronnen waren die uw broer raadpleegde en hield het vaagweg op dat uw broer stelde dat er geen oplossing mogelijk was (NPO p. 16-17). Ook wat betreft de arrestatie van uw winkelmedewerker wist u niet veel te vertellen, enkel dat hij na enkele dagen was vrijgelaten omdat hij niets wist. U had verder geen informatie over waar hij werd vastgehouden, noch over wat voor vragen hij had gekregen (NPO p. 17-18). U heeft zich hieromtrent verder niet geïnformeerd (NPO p. 18).

U heeft voorts geen contact meer gehad met Mowrud, daar u hier niet geïnteresseerd in was, en kon enkel stellen dat u via uw moeder vernam dat hij zich in Iraaks Koerdistan bevindt (NP p. 19). Over uw eigen juridische status in Iran blonk u andermaal uit in vaagheid. U wist niet of er een gerechtelijke procedure gestart is, noch of u ergens van wordt beschuldigd. U liet na om hieromtrent informatie in te winnen (NPO p. 18). U ondernam verder geen stappen om via een advocaat aan meer informatie te geraken. U repliceerde dat u wist wat u had gedaan en wat er in uw winkel lag (NPO p. 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert naar al die elementen die verband houden met zijn vrees. U schiet hierin schromelijk tekort, zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er dan ook toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten in Iran en aan de problemen die u hierdoor ondervonden zou hebben.

Wat betreft uw politieke activiteiten in Europa voor de KDPI dient vooreerst te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door

de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat aan uw betrokkenheid bij de KDPI en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) engagement bij de KDPI na aankomst in Europa. Aangezien uw engagement in Iran niet geloofwaardig is, kan er immers aan uw motivatie om in Europa activiteiten voor de KDPI te ontplooiën ook geen enkel geloof meer gehecht worden. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België activiteiten ontplooit om op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Verder dient wat betreft uw politieke activiteiten voor de KDPI in Europa, er gewezen te worden op uw beperkte politieke profiel. Dat u gedurende twee jaar in Duitsland slechts aan twee à drie manifestaties deelnam, activiteiten waarvan u overigens geen begin van bewijs neerlegt, en dat u niet wist wie er aan het hoofd staat van de KDPI in Duitsland, wijst niet op een grote politieke betrokkenheid in Duitsland (NPO p. 11). Evenmin zijn uw activiteiten in België van die aard dat er sprake is van een grote politieke betrokkenheid. U nam eenmaal deel aan een manifestatie voor de Iraanse ambassade in Brussel en eenmaal aan een manifestatie voor het Centraal Station in Brussel. U droeg tijdens deze manifestaties, waar u slechts deelnemer was en nooit met de media sprak, een spandoek waarop een Franse of Engelse tekst stond, u wist echter niet wat er exact op stond (NPO p. 6). Hoewel u naar eigen zeggen graag lid wilt worden, omschrijft u zichzelf louter als sympathisant van de partij (NPO p. 5). Gelet op uw beperkte politieke profiel en uw extreem beperkte politieke activiteiten kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Wat betreft uw politieke berichten op uw Facebookaccount dient te worden opgemerkt dat uw eerste politieke berichten dateren van 3 september 2021 oftewel na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Bovendien blijkt het overgrote merendeel van uw berichten geplaatst nadat de oproeping voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd verstuurd op 24 november 2021. In Duitsland had u geen politieke activiteiten op sociale media, u wist niet hoe u dit moest doen (NPO p. 6). U brengt verder geen enkele concrete indicatie aan waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw Facebookprofiel (NPO p. 7). Uit niets blijkt bijgevolg dat de Iraanse autoriteiten kennis hebben van de inhoud van uw sociale media. Aangezien hierboven reeds is gebleken dat uw politieke betrokkenheid uiterst beperkt is, blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran uw politiek getinte Facebookberichten te wissen.

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit, noch het feit dat u over een rijbewijs beschikt en een winkel huurde in Iran, worden in deze betwist. Het attest van de KDPI waarin vermeld wordt dat u sympathisant bent van de partij en Iran moest verlaten omwille van problemen met de Iraanse autoriteiten kent een sterk gesolliciteerd karakter. Bovendien weet u niet door wie en van waar het document werd overgemaakt aan uw advocaat (NPO p. 3-4). Documenten hebben trouwens slechts bewijswaarde in het licht van geloofwaardige argumenten, wat in casu niet het geval is. De foto's die u neerlegde van uw aanwezigheid op beide politieke demonstraties in België, waarbij u op de foto staat met enkele prominente leden van de partij, wijzen louter op uw aanwezigheid aldaar, iets wat niet wordt betwist. Deze foto's zijn echter niet van die aard dat ze uw beperkte politieke betrokkenheid kunnen keren. De opmerkingen die u via uw advocaat na het persoonlijk onderhoud overmaakte over de notities van het persoonlijk onderhoud werden ten dele reeds besproken. De andere opmerkingen (dat u niet met de auto vertrok uit Iran maar te voet, en dat u wel een taxi nam tot bij uw oom; dat het dorp van dokter Q. (...) op vijf kilometer van uw dorp ligt en niet op vijf minuten; en dat het de broer van Mowrud betrof die martelaar is en niet een vriend van Mowrud) zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en stelt, verwijzend naar rechtsleer en rechtspraak, op algemene wijze: *“In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”*

Waar hem een gebrek aan kennis omtrent de KDPI wordt verweten, betoogt verzoeker dat dit onterecht is en geeft hij aan:

“Verzoekende partij was actief in de KDPI, maar was geen bestuurslid en/of had geen prominente rol. Zij is er actief in geworden uit ontevredenheid over hoe zij als Koerd behandeld en gediscrimineerd werd in Iran. Zij ging niet naar partijbijeenkomsten en/of conferenties. Wanneer er manifestaties waren, kreeg zij via Whatsapp een bericht waar en wanneer het zou plaats vinden. Verwerende partij verwijt verzoekende partij een gebrek aan kennis dat niet relevant is, omdat haar politiek activisme een ander doel had dan zich te verdiepen in de theoretische kennis van de KDPI.

Bovendien heeft verzoekende partij bijzonder veel meegemaakt, heeft zij psychologische problemen en heeft zij een jaar in Turkije verbleven, daarna twee jaar in Duitsland, waardoor zij zich ook niet alles tot op de dag kan herinneren. Verwerende partij verwacht een kennis van verzoekende partij die onmogelijk verwacht kan worden van iemand met haar profiel. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij heeft zich niet alleen in Iran ingezet voor de KDPI, maar doet dat ook in België en deed dat ook in Duitsland. Zij legt thans foto's neer van haarzelf op betogingen in Duitsland. (stuk 3)

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij ten onrechte haar activisme voor de KDPI in twijfel trekt.”

Verzoeker vervolgt:

“Verzoekende partij begrijpt niet wat er zo vreemd is aan het feit dat zij niet veel weet over de betrokkenheid van Mowrud bij de KDPI. Dit is niet iets waar hij vrijuit over sprak. Leden die elkaar rekruteerden, vertelden zo weinig mogelijk over hun precieze taken en betrokkenheid om elkaar ook niet te kunnen verklikken indien zij opgepakt werden door de politie.”

Tevens stelt verzoeker:

“Wat de vermeende tegenstellingen betreft, merkt verzoekende partij op dat zij pas op het CGVS de kans kreeg om haar relaas in detail te doen en alles uitgebreid te vertellen. Bij de DVZ verliep alles erg snel en chaotisch. Zij werd aangemaand om alles kort te houden en werd verzekerd dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles uitgebreid te vertellen, wat zij ook heeft gedaan. Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals uiteengezet op het CGVS.”

Met betrekking tot de motivering inzake zijn problemen, voert verzoeker aan:

“Verzoekende partij heeft haar land onmiddellijk verlaten nadat zij problemen kreeg. Zij heeft er niet blijven rondhangen om informatie of documenten te verzamelen in functie van een asielaanvraag. Verzoekende partij heeft er haar zieke vrouw achtergelaten, maar kon niet anders dan te vluchten om haar eigen leven in veiligheid te brengen. Verzoekende partij heeft geen enkele mogelijkheid om navraag te doen over de situatie op heden in Iran. Dit is niet omdat zij niet geïnteresseerd zou zijn in de situatie, maar omdat niemand dit voor haar kan nagaan en ook telefonisch niets durft door te geven gezien alles afgeluisterd wordt.”

Voorts gaat verzoeker in op zijn politieke activiteiten in Europa. Dienaangaande doet hij gelden:

“Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft verzoekende partij zowel in Duitsland (zie foto's) als in België deelgenomen aan verschillende manifestaties. Verwerende partij stelt niet te zijn overtuigd dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij kan niet terug keren naar Iran 'op goed geluk' en hopen dat zij onder de radar blijft van de Iraanse autoriteiten. Dat zij geen 'grote politieke betrokkenheid' had, is irrelevant. Voor de Iraanse autoriteiten wordt zij als een bedreiging gezien. Zij zullen verzoekende partij ook niet op voorhand waarschuwen en daarna pas oppakken. Verwerende partij kan dan ook niet serieus beweren dat verzoekende partij zondermeer zou kunnen terug keren naar Iran zonder een reëel gevaar voor haar leven en fysieke integriteit.”

Verzoeker stelt nog dat de bestreden beslissing enkel zou zijn gesteund op “*kleine onbenullige verklaringen*”.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog enkele foto's bij het verzoekschrift waarop hij te zien is op manifestaties in Duitsland (bijlage 3).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft een aantal foto's met betrekking tot de deelname van verzoeker aan een aantal activiteiten in Europa. Daarnaast gaat het om een psychologisch attest.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om aan de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing afbreuk te doen. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoeker brengt ter staving van deze bewering vooreerst immers geen dienstig bewijs bij. Uit het psychologische attest dat verzoeker door middel van een aanvullende nota neerlegt, kan namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met psychische problemen die van zulke aard zijn dat zij hem zouden hebben verhinderd om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. In dit attest wordt slecht op algemene wijze aangegeven dat verzoeker een significant klinisch lijden zou vertonen en psychologisch wordt opgevolgd. Nergens bevat dit attest enige diagnose of wordt hierin enige verdere duiding verstrekt. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen van verzoeker en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat bovendien na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij psychische problemen heeft. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven en voor de ernst, oprechtheid en geloofwaardigheid van zijn zelfverklaarde nood aan internationale bescherming dat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zag in een andere lidstaat van Europa, met name Duitsland (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10; verklaring DVZ, nr.22).

Bovendien liet verzoeker na om, nadat hij zijn verzoek om internationale bescherming in hoger beroep afgewezen zag in Duitsland, een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen en/of dit land sneller te verlaten om elders zulk verzoek te doen gelden. Hij bleef integendeel nog bijna twee jaren in Duitsland wonen zonder zulks te doen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10). Ook dit getuigt niet van een ernstige, oprechte en geloofwaardige nood aan internationale bescherming in zijner hoofde. Zo verzoeker werkelijk dergelijke nood had, kon worden verwacht dat hij (veel) eerder opnieuw zou hebben getracht om zulke bescherming te verkrijgen.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij politieke activiteiten zou hebben gevoerd en zou voeren voor de KDPI.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoekers betrokkenheid bij en activiteiten voor de KDPI op manifeste wijze worden ondermijnd doordat hij inzake deze partij een bijzonder verregaand gebrek aan kennis tentoonspande. In de bestreden beslissing wordt in dit kader met recht gemotiveerd:

“Vooreerst heeft u uw betrokkenheid bij en activiteiten voor de KDPI in Iran niet aannemelijk gemaakt. Zo schoot allereerst uw kennis over de KDPI te kort. U wist niet hoe de partij wordt bestuurd, noch wat Sadegh Sharafkandi voor de partij heeft betekend als voorzitter (NPO p. 7-8). U kon niet weergeven hoe de partij gestructureerd is (NPO p. 8). Gevraagd naar hoelang de huidige voorzitter van de partij, Mustafa Hijri, reeds voorzitter is, antwoordde u aanvankelijk verkeerdelijk 1332 (1953/1954), om na lang nadenken uw antwoord te wijzigen naar 1383 (2004/2005)(NPO p. 7). Na het persoonlijk onderhoud liet u via uw advocaat weten dat het jaartal 1332 (1953/1954) foutief genoteerd werd, en dat u 1323 (1944/1945) bedoelde, wat andermaal verkeerd is. U plaatste het laatste partijcongres verkeerdelijk op 1 dey 1397 (22 december 2018), hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit congres op 24 februari 2018 plaatsvond (NPO p. 8). De correctie die u na uw persoonlijk onderhoud overmaakte, namelijk dat

het jaartal 1397 verkeerd genoteerd werd en 1396 (22 december 2017) moest zijn, is evenzeer foutief. Voorts kon u niet vertellen of het partijcongres in het algemeen op een bekende dan wel onbekende plek plaatsvindt en situeerde u de lancering van het concept 'rasan' verkeerd in de tijd, namelijk tijdens het laatste partijcongres, hoewel uit informatie blijkt dat dit concept reeds in 2016 werd gelanceerd (NPO p. 8). U wist verder niet hoe uw partij zich verhoudt ten opzichte van de andere Koerdische partijen en kon het hoofdkwartier van uw partij in Iraaks Koerdistan niet bij naam noemen (NPO p. 8-9). Dergelijk gebrek aan kennis inzake enkele kernelementen van de partij waarvoor u actief bent ondermijnt uw geloofwaardigheid ernstig."

Verzoeker tracht zijn bijzonder verregaande gebrek aan kennis geheel ten onrechte te minimaliseren en af te doen als zijnde irrelevant. Van een persoon wiens vader vaak over de KDPI zou hebben gesproken, die aangaf dat de KDPI *"eigenlijk een beetje de wereld waarin ik leefde"*, *"mijn jeugd"* en in zijn dorp en regio alomtegenwoordig was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.12-13), die binnen deze context door zijn buurjongen zou zijn overtuigd om ook actief te worden voor deze partij, die beweert in Iran activiteiten te hebben gevoerd voor de KDPI, die in dit kader materiaal van de partij zoals flyers, cd's en geld zou hebben bewaard in zijn winkel, die na de ontdekking van deze activiteiten door de autoriteiten zijn land zou zijn ontvlucht en die zijn activiteiten nadien zou hebben verdergezet in Europa, kan weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat deze persoon een veel meer gedegen kennis zou tentoonspreiden omtrent deze partij en dat deze bij machte zou zijn om te antwoorden op de voormelde, eenvoudige en elementaire kennisvragen dienaangaande. Dat verzoeker hiertoe niet in staat bleek, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde politieke engagement en activiteiten en aan de oprechtheid van zijn politieke engagement en activiteiten in Europa.

De geloofwaardigheid van verzoekers vermeende politieke activiteiten in Iran wordt bovendien nog verder ondergraven doordat hij niet bij machte bleek om de nodige duiding te verstrekken bij het politieke activisme van de buurjongen die hem zou hebben overtuigd om zich in te zetten voor de KDPI. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Uw geloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald door volgende vaststellingen. U haalde aan via uw buurjongen Mowrud, iemand waar u mee opgroeide en altijd samen was, in contact te zijn gekomen met de partij (NPO p. 12). Het mag dan ook verbazen dat u bijzonder weinig over de betrokkenheid van Mowrud bij de partij kon vertellen. U wist niet sinds wanneer hij betrokken was noch wat zijn betrokkenheid precies in hield. Voorts wist u niet te vertellen of Mowrud een sympathisant dan wel een lid van de partij was (NPO p. 12-13)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Aangezien Mowrud verzoeker klaarblijkelijk wel genoeg vertrouwde om hem op te hoogte te brengen van zijn KDPI-activisme en om hem te overhalen om ook actief te worden voor deze partij en aangezien Mowrud door zulks te doen hoe dan ook reeds het risico liep om te worden verklikt, kon worden verwacht dat deze persoon verzoeker toch enig zicht zou hebben geboden op diens eigen betrokkenheid bij en activiteiten voor deze partij. Eveneens kon worden verwacht dat verzoeker zich hierover zou hebben geïnformeerd in het kader van de ingrijpende beslissing om zich in te laten met politiek activisme voor deze partij. Dat dit alles niet ter sprake zou zijn gekomen wanneer Mowrud verzoeker in vertrouwen nam en trachtte te overtuigen om net als hem toe te treden tot en activiteiten te voeren voor de KDPI, is derhalve geheel niet geloofwaardig.

Verzoeker legde daarenboven frappant tegenstrijdige verklaringen af omtrent de activiteiten die hij in Iran voor de KDPI zou hebben gevoerd. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Verder was u tegenstrijdig in de wijze waarop er partijmateriaal bij u werd opgeslagen. U stelde voor de DVZ dat partijleden drukwerk bij u opsloegen en dat dit drukwerk telkens door een ander partijlid werd opgehaald (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat uw enige contact met de partij Mowrud was (NPO p. 14). Voorts verklaarde u dat het altijd Mowrud was die de spullen kwam ophalen. Slechts één à twee keer is één ander partijlid de spullen komen ophalen (NPO p. 14-15)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Geheel ten onrechte tracht hij de vastgestelde tegenstrijdigheid toe te schrijven aan het kortere verloop van het gehoor bij de DVZ. Waar dit kortere verloop nog een mogelijke verklaring zou kunnen bieden voor het niet vermelden van bepaalde secundaire en niet-essentiële elementen in het relaas, dient echter te worden opgemerkt dat dit geenszins kan verklaren waarom een verzoeker om internationale bescherming aldaar verklaringen aflegt die manifest in strijd zijn met zijn latere gezegden bij het CGVS. Verzoeker gaf bij de DVZ spontaan en in duidelijke en niet mis te verstane bewoordingen aan: *"Soms sloegen leden van de partij KDPI voor korte periodes wat drukwerk op bij mij. Die werden telkens door een ander partijlid opgehaald"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bovendien ondertekende hij deze verklaring uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaring juist is en met de werkelijkheid

overeenstemt. Dat hij bij het CGVS desalniettemin beweerde dat het altijd Mowrud zelf was die deze spullen kwam halen en dat slechts twee of drie keren, wanneer Mowrud zelf niet kon, een andere, bovendien steeds dezelfde, persoon deze spullen kwam halen, doet aldus weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dienaangaande (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14-15).

Dient verder te worden opgemerkt dat ook verzoekers verklaringen over zijn houding en gedragingen bij het opslaan van spullen van de KDPI in zijn schoenenwinkel geloofwaardigheid ontberen. Verzoeker gaf in dit kader aan dat hij een werknemer had die niet op de hoogte was van zijn activiteiten. Gevraagd hoe hij zulks dan verborgen hield voor deze werknemer, beweerde hij: *“Hij was daar niet altijd aanwezig en als er iemand kwam, stuurde ik hem naar buiten”*. Dit is ongeloofwaardig aangezien verzoeker zich op deze manier wel bijzonder verdacht gedroeg. Verder gaf hij aan dat hij de spullen zou hebben gestockeerd in schoendozen (*ibid.*, p.15). Ook dit is niet aannemelijk, daar het risico zeer reëel was dat zijn werknemer, in diens hoedanigheid van werknemer in een schoenenwinkel, deze schoendozen zou openen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met reden geconcludeerd:

“Er kan gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen geen geloof gehecht worden aan uw beweerde betrokkenheid bij de KDPI in Iran. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de problemen die u ten gevolge van uw beweerde betrokkenheid bij de KDPI met de Iraanse autoriteiten zou gekend hebben.”

De geloofwaardigheid van de problemen die verzoeker ten gevolge van zijn beweerde politieke activiteiten in Iran zou hebben gekend, wordt bovendien nog verder ondermijnd doordat verzoeker ook op dit vlak vage, kennelijk gebrekkige en ontoereikende verklaringen aflegde. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Dit blijkt verder uit de vage en ontoereikende verklaringen die u hier over aflegde. Zo wist u niet of de autoriteiten een arrestatiebevel hadden om uw medewerker te arresteren. U deed geen navraag hieromtrent (NPO p. 16). Voorts stelde u dat u 100 procent zeker was dat de autoriteiten spullen in beslag hebben genomen in uw winkel. Gepeild hoe u nagevraagd heeft of er daadwerkelijk spullen in beslag werden genomen, verwees u naar uw broer die rondvroeg in uw naam. U wist echter niet wie de bronnen waren die uw broer raadpleegde en hield het vaagweg op dat uw broer stelde dat er geen oplossing mogelijk was (NPO p. 16-17). Ook wat betreft de arrestatie van uw winkelmedewerker wist u niet veel te vertellen, enkel dat hij na enkele dagen was vrijgelaten omdat hij niets wist. U had verder geen informatie over waar hij werd vastgehouden, noch over wat voor vragen hij had gekregen (NPO p. 17-18). U heeft zich hieromtrent verder niet geïnformeerd (NPO p. 18).

U heeft voorts geen contact meer gehad met Mowrud, daar u hier niet geïnteresseerd in was, en kon enkel stellen dat u via uw moeder vernam dat hij zich in Iraaks Koerdistan bevindt (NP p. 19). Over uw eigen juridische status in Iran blonk u andermaal uit in vaagheid. U wist niet of er een gerechtelijke procedure gestart is, noch of u ergens van wordt beschuldigd. U liet na om hieromtrent informatie in te winnen (NPO p. 18). U ondernam verder geen stappen om via een advocaat aan meer informatie te geraken. U repliceerde dat u wist wat u had gedaan en wat er in uw winkel lag (NPO p. 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert naar al die elementen die verband houden met zijn vrees. U schiet hierin schromelijk tekort, zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zoals genoegzaam blijkt uit zijn eerdere verklaringen, had hij weldegelijk de nodige mogelijkheden om zich omtrent het voorgaande te informeren. Hij stond namelijk nog in contact, zowel telefonisch als via WhatsApp, met zijn moeder, zijn vrouw en zijn kinderen en gaf daarnaast aan dat hij, zij het heel weinig, contact had met zijn broers en zussen. Bovendien schrok verzoekers oom er niet voor terug om polshoogte te gaan nemen in de winkel van verzoeker en schrok verzoekers moeder er ook niet voor terug om verzoeker op de hoogte te brengen van bepaalde feiten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10-12). Gelet op deze verklaringen, mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij zich zou hebben geïnformeerd en meer gedegen verklaringen zou afleggen omtrent de voormelde elementen. Redelijkervijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde politieke engagement

en activiteiten in Iran, aan de hieruit voortgesproten problemen en aan de door verzoeker hieraan gekoppelde, concrete vrees voor vervolging.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw politieke activiteiten in Europa voor de KDPI dient vooreerst te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat aan uw betrokkenheid bij de KDPI en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) engagement bij de KDPI na aankomst in Europa. Aangezien uw engagement in Iran niet geloofwaardig is, kan er immers aan uw motivatie om in Europa activiteiten voor de KDPI te ontplooien ook geen enkel geloof meer gehecht worden. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België activiteiten ontplooit om op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Verder dient wat betreft uw politieke activiteiten voor de KDPI in Europa, er gewezen te worden op uw beperkte politieke profiel. Dat u gedurende twee jaar in Duitsland slechts aan twee à drie manifestaties deelnam (...) en dat u niet wist wie er aan het hoofd staat van de KDPI in Duitsland, wijst niet op een grote politieke betrokkenheid in Duitsland (NPO p. 11). Evenmin zijn uw activiteiten in België van die aard dat er sprake is van een grote politieke betrokkenheid. U nam eenmaal deel aan een manifestatie voor de Iraanse ambassade in Brussel en eenmaal aan een manifestatie voor het Centraal Station in Brussel. U droeg tijdens deze manifestaties, waar u slechts deelnemer was en nooit met de media sprak, een spandoek waarop een Franse of Engelse tekst stond, u wist echter niet wat er exact op stond (NPO p. 6). Hoewel u naar eigen zeggen graag lid wilt worden, omschrijft u zichzelf louter als sympathisant van de partij (NPO p. 5). Gelet op uw beperkte politieke profiel en uw extreem beperkte politieke activiteiten kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Wat betreft uw politieke berichten op uw Facebookaccount dient te worden opgemerkt dat uw eerste politieke berichten dateren van 3 september 2021 oftewel na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Bovendien blijkt het overgrote merendeel van uw berichten geplaatst nadat de oproeping voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd verstuurd op 24 november 2021. In Duitsland had u geen politieke activiteiten op sociale media, u wist niet hoe u dit moest doen (NPO p. 6). U brengt verder geen enkele concrete indicatie aan waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw Facebookprofiel (NPO p. 7). Uit niets blijkt bijgevolg dat de Iraanse autoriteiten kennis hebben van de inhoud van uw sociale media. Aangezien hierboven reeds is gebleken dat uw politieke betrokkenheid uiterst beperkt is, blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran uw politiek getinte Facebookberichten te wissen.

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit, noch het feit dat u over een rijbewijs beschikt en een winkel huurde in Iran, worden in deze betwist. Het attest van de KDPI waarin vermeld wordt dat u sympathisant bent van de partij en Iran moest verlaten omwille van problemen met de Iraanse autoriteiten kent een sterk gesolliciteerd karakter. Bovendien weet u niet door wie en van waar het document werd overgemaakt aan uw advocaat (NPO p. 3-4). Documenten hebben trouwens slechts bewijswaarde in het licht van geloofwaardige argumenten, wat in casu niet het geval is. De foto's die u neerlegde van uw aanwezigheid op beide politieke demonstraties in België, waarbij u op de foto staat met enkele prominente leden van de partij, wijzen louter op uw aanwezigheid aldaar, iets wat niet wordt betwist. Deze foto's zijn echter niet van die aard dat ze uw beperkte politieke betrokkenheid kunnen keren. De opmerkingen die u via uw advocaat na het persoonlijk onderhoud overmaakte over de notities van het persoonlijk onderhoud werden ten dele reeds besproken. De andere opmerkingen (dat u niet met de auto vertrok uit Iran maar te voet, en dat u wel een taxi nam tot bij uw oom; dat het dorp van dokter Q. (...) op vijf kilometer van uw dorp ligt en niet op vijf minuten; en

dat het de broer van Mowrud betrof die martelaar is en niet een vriend van Mowrud) zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie om te buigen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers grotendeels toe de gevolgtrekkingen van het CGVS eenvoudigweg tegen te spreken en te ontkennen. Hiermee ontkracht hij de voormelde motieven niet.

Wat betreft het document van de KDPI dat verzoeker door middel van een aanvullende nota neerlegt en dat dateert van 1 juli 2022, dient voorts te worden opgemerkt dat dit stuk niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Derhalve is het onmogelijk de inhoud van dit stuk na te gaan. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat dit stuk slechts wordt neergelegd in de vorm van een kleurenkopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu het in wezen een stuk betreft dat door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Nergens bevat dit stuk namelijk enige stempel of enig gegeven aan de hand waarvan de herkomst en de authenticiteit ervan kunnen worden geverifieerd.

Het attest van de KDPI dat dateert van 27 april 2021, dat door verzoeker opnieuw bij zijn aanvullende nota werd gevoegd doch reeds in het administratief dossier was opgenomen, vertoont, zoals verweerder met recht motiveert, een kennelijk gesolliciteerd karakter en werd uitdrukkelijk en nadrukkelijk opgesteld ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Verder blijkt uit verzoekers voormelde gezegden dat verzoeker niet kon aangeven door wie en van waar dit document werd overgemaakt aan zijn advocaat. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat dit document blijkens de inhoud ervan afkomstig is uit Erbil, in Noord-Irak. Daarbij blijkt nergens uit dit stuk dat of op welke wijze de inhoud hiervan zou zijn onderzocht of geverifieerd. Evenmin kan hieruit worden afgeleid waarop deze inhoud is gebaseerd. Tezamen genomen met de vaststelling dat dit attest niet wordt neergelegd in het kader en ter ondersteuning van een geloofwaardig asielrelaas en politiek engagement, kan aan dit stuk dan ook niet de minste bewijswaarde worden gehecht.

Waar verzoeker een aantal foto's neerlegde en andermaal foto's bij het verzoekschrift en zijn aanvullende nota voegt, en dit ter staving van het gegeven dat hij aanwezig was op enkele activiteiten in Europa, dient te worden opgemerkt dat uit deze stukken, net als uit de reeds eerder door hem neergelegde foto's, louter kan worden afgeleid dat verzoeker aanwezig was op de betreffende activiteiten. Dat zijn aanwezigheid op deze activiteiten zou zijn ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde overtuiging, kan daarbij gelet op het voorgaande in het geheel niet worden aangenomen. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat verzoekers bovendien beperkte politieke activiteiten als loutere deelnemer aan enkele activiteiten ingevolge de manifeste ongeloofwaardigheid van zijn vermeende politieke activiteiten en engagement in Iran en de hieruit voortgesproten problemen en ingevolge zijn bovendien gebrekkige, voormelde verklaringen dienaangaande, kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en enkel tot doel hebben om hem te dienen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en om aan te wenden in zijn betrachtingen om alhier een verblijfsstatus te verwerven. Verzoeker toont verder op generlei wijze aan dat de Iraanse autoriteiten van zijn voormelde activiteiten en/of van zijn activiteiten op de sociale media op de hoogte zouden zijn.

Gelet de voorliggende landeninformatie, kan verder in het geheel niet worden aangenomen dat verzoeker, van wie verwacht kan worden dat hij voorafgaand aan een terugkeer naar zijn land van herkomst zijn louter opportunistische activiteiten in Europa en op de sociale media staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in de negatieve aandacht zou riskeren te komen van zijn nationale autoriteiten. Uit deze landeninformatie blijkt immers duidelijk dat de Iraanse autoriteiten over het algemeen geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming, dat deze autoriteiten over het algemeen weinig tot geen aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat deze weinig tot geen aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde asielrelaas, verzoeker reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in Europa en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT